

14 stycznia 1933 r.

2

A43b 13/14

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 17237.

Kl. 71 a 16.

13/14

Kellner & Schreiber, Schuhfabrik
(Wiedeń, Austria).

Obuwie i sposób jego wyrobu.

Zgłoszono 4 listopada 1930 r.

Udzielono 19 października 1932 r.

Pierwszeństwo: 5 listopada 1929 r. dla zastrz. 1, 2, 5; 9 lipca 1930 r. dla zastrz. 3, 4, 6 (Austria).

Wynalazek niniejszy dotyczy obuwia, którego podeszwa jest połączona z cholewą zapomocą paska.

W znanem obuwiu tego rodzaju stosuje się jeden pasek lub kilka pasków, sklejo-nych ze sobą. Pasek jest przyszywany do dolnego brzegu cholewki, poczem zostaje umocowany na kopycie lub umieszczony w odpowiedniej prasie, wskutek czego pasek otrzymuje położenie, odpowiednie do połączenia go z podeszwą.

Dotychczas stosuje się paski płaskie, które jednak posiadają tę wadę, iż na przednim i tylnym końcu obuwia powstają fałdy. W celu zapobieżenia tej wadzie należy pasek w wymienionych miejscach odpowiednio

wyciąć, co jednak nie czyni zbędne stosowanie kopyta lub pras przy umocowywaniu podeszwy.

Sposób według wynalazku umożliwia wyrób szytego obuwia bez stosowania kopyta lub podobnych form. Według wynalazku pasek jest wykonany jako pierścień, odpowiadający kształtowi podeszwy, a mianowicie z jednego kawałka lub z kilku kawałków materiału, i zostaje przszyty do cholewki obuwia. W czasie przyszywania krawędź zewnętrzna pierścienia skierowana jest w górę, a jego krawędź wewnętrzna — wdół, lub też pierścień nakłada się tak, iż krawędź wewnętrzna skierowana jest w górę, a brzeg zewnętrzny zostaje zeszyty z

odpowiednim brzegiem cholewki, poczem pierścień zostaje zagięty. Założone na siebie części pierścienia łączy się ze sobą np. zapomocą sklejenia. Po zeszytciu z cholewką pierścień jest zaginany wdół, tak że staje się płaski i kształt jego odpowiada kształtowi podeszwy. Dzięki stosowaniu pierścienia o kształcie podeszwy nie powstają żadne deformacje po przyszytciu go do cholewki, naprężenia zaś, wytwarzające się podczas przyszywania pierścienia do cholewki i zaginania go wdół, powodują, iż pierścień otrzymuje ponownie kształt podeszwy. Dzięki temu zbędne jest stosowanie kopyta lub innej podobnej formy.

Jeżeli przy przyszywaniu do cholewki krawędź zewnętrzna pierścienia skierowana jest w górę, a krawędź wewnętrzna — wdół, to pasek może być połączony z podeszwą na całej swej szerokości, co jest korzystne i umożliwia przyklejanie pierścienia do podeszwy, gdyż łączone powierzchnie są wtedy stosunkowo duże. Przyszywanie pierścienia wymaga zręczności robotnika, gdyż konieczne jest stałe naciąganie krawędzi wewnętrznej pierścienia.

Jeżeli krawędź wewnętrzna paska jest skierowana w górę, a krawędź zewnętrzna — wdół, to podczas przyszywania nie powstają żadne naprężenia lub jeśli powstają, to w nieznacznej mierze, ponieważ pierścień znajduje się w jednej płaszczyźnie; przyszywanie nie wymaga więc specjalnej zręczności. Naprężenia powstają dopiero przy zaginaniu pierścienia. Pierścień może być połączony z podeszwą tylko na jednej połowie swej szerokości, jednak wzmacnia on brzeg podeszwy, która posiada wygląd podwójnej podeszwy.

Na rysunku uwidocznione są dwa przykłady wykonania wynalazku.

Fig. 1 i 2 przedstawiają pierścień, składający się z jednego kawałka, w rzucie poziomym, względnie w przekroju wzdłuż linii A—A na fig. 1; fig. 3 i 4 — cholewkę w rzucie poziomym podczas przyszywania

pierścienia, względnie w przekroju poprzecznym po zagięciu tego pierścienia; fig. 5 i 6 — cholewkę z przyszytym pierścieniem w widoku z boku i w przekroju wzdłuż linii B—B na fig. 5; fig. 7 i 8 — gotowe obuwie w widoku z boku i w przekroju poprzecznym, fig. 9 i 10 — cholewkę z paskiem w rzucie poziomym i w przekroju poprzecznym, przyczem wewnętrzna krawędź pierścienia skierowana jest w górę, fig. 11 i 12 — cholewkę z wywinętym pierścieniem w przekroju poprzecznym, a fig. 13 i 14 — gotowe obuwie w przekroju poprzecznym względnie w widoku z boku.

W wykonaniu, uwidocznionem na fig. 1—8, obuwie składa się z cholewki *a*, do której przyszyty jest szwem *c* pierścień *b*, którego kształt odpowiada kształtowi podeszwy (fig. 1 i 2). Do pierścienia *b* przyklejona jest podeszwa *d*.

Przy wyrobie takiego obuwia przyszywa się do cholewki *a*, wykonanej ze skóry, płótna lub podobnego materiału, pierścień *b* tak, że jego zewnętrzna krawędź jest skierowana w górę. W tym celu przykłada się pierścień do cholewki w sposób, przedstawiony na fig. 3, i przesuwa się go w kierunku strzałki podczas szycia. Dokonywa się tego na zwykłej maszynie do szycia obuwia, tak że pierścień otrzymuje kształt stożkowaty (fig. 4), lub też na maszynie, która umożliwia przyszywanie pierścienia, przyłożonego napłask w sposób, uwidoczniony na fig. 5 i 6. Szew *c* znajduje się na zewnętrznym brzegu pierścienia. Następnie pierścień, przyszyty w sposób, przedstawiony na fig. 4, zostaje zagięty wdół i otrzymuje położenie według fig. 5 i 6, w którym jego zewnętrzna krawędź odpowiada krawędzi podeszwy. W tem wykonaniu cholewka wraz z pierścieniem posiadają kształt gotowego obuwia.

W wykonaniu według fig. 9—14 pierścień *f* z gumy przyszywa się do cholewki *e* tak, że jego wewnętrzna krawędź *g* jest

skierowana w górę, przyczem szew i jest równoległy do krawędzi cholewki i znajduje się w niewielkiej odległości od tej krawędzi (fig. 9 i 10). Następnie zgina się pierścień tak, że jego krawędzie g i h stykają się ze sobą, poczem założone i przylegające do siebie paski zostają sklejone (fig. 11). Pierścień zostaje w pewnym stopniu napięty i otrzymuje kształt podeszwy po zagięciu go pod cholewkę (fig. 12). Możliwe jest więc przymocowanie podeszwy k do pierścienia f bez stosowania kopyta lub podobnej formy. Jeżeli pierścień i podeszwa są wykonane z gumy, to powstaje po sklejeniu jednolity brzeg do którego umocowana jest cholewka e . Ponieważ pierścień jest zagięty, więc podeszwa posiada kształt podeszwy podwójnej, obuwie jest jednak lekkie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Obuwie, w którym podeszwa jest przymocowana do pierścienia, przyszytego do cholewki, znamienne tem, że pierścień (b, f), stosowany do przymocowania podeszwy, posiada kształt podeszwy.

2. Obuwie według zastrz. 1, znamienne tem, że pierścień (b, f) składa się z dwóch

lub większej liczby pasków, których kształty odpowiadają częściom podeszwy.

3. Obuwie według zastrz. 2, znamienne tem, że pierścień (f), przyszyty do cholewki (1), jest zagięty, a jego stykające się części są ze sobą połączone, np. sklejone.

4. Obuwie według zastrz. 3, znamienne tem, że pierścień (f) jest wykonany z gumy.

5. Sposób wyrobu obuwia według zastrz. 1, znamienno tem, że pierścień (b) jest przyszywany do cholewki w takim położeniu, iż jego krawędź zewnętrzna jest skierowana w górę, a krawędź wewnętrzna — w dół.

6. Sposób wyrobu obuwia według zastrz. 3, znamienno tem, że pierścień (f) jest umieszczony na cholewce w takim położeniu, iż jego krawędź wewnętrzna jest skierowana w górę, a po przyszyciu zewnętrznego brzegu pierścienia do brzegu cholewki zostaje on zagięty, poczem przylegające do siebie paski (g, h) są łączone ze sobą.

Kellner & Schreiber,
Schuhfabrik.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

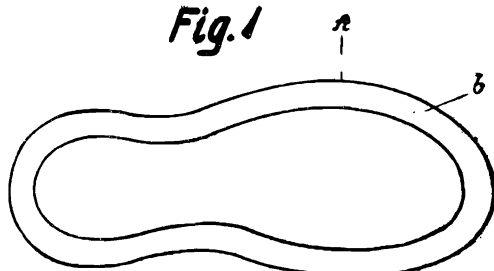

Fig. 2

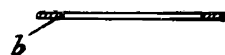

Fig. 3

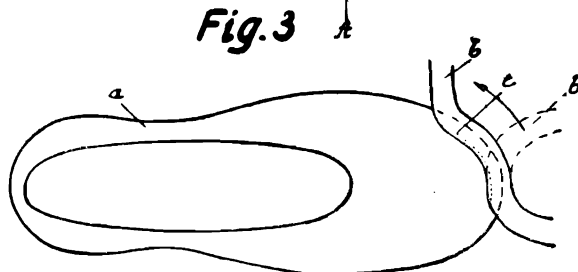

Fig. 4

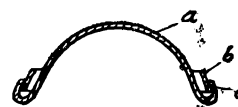

Fig. 5

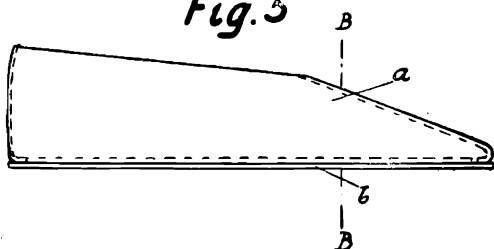

Fig. 6

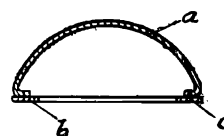

Fig. 7

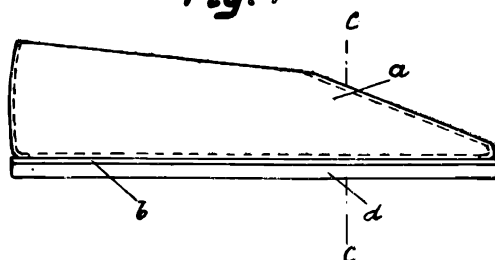

Fig. 8

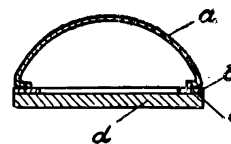

Fig. 9

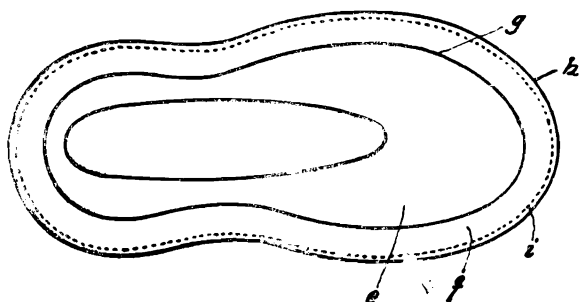

Fig. 10

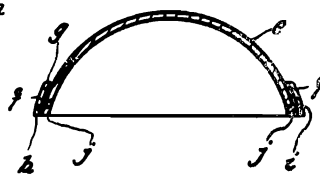

Fig. 11

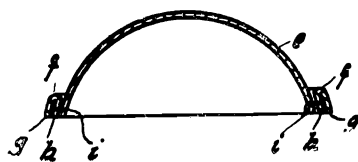

Fig. 12

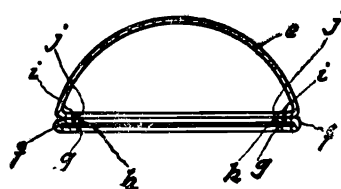

Fig. 13

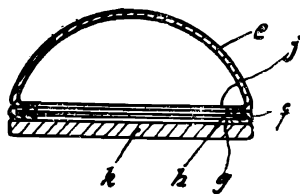

Fig. 14

